

Preek
gehouden te op 10 mei 2008
door ds. A.A. Brugge

Met Gods hulp wens ik u te bepalen bij wat we gelezen hebben in Lukas 24:37:

En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.

Apostolische prediking:

1. De mogelijkheid
2. De inhoud
3. De voortgang

1. De mogelijkheid

De Heere Jezus geeft een opdracht. Nee, de apostelen hebben die opdracht niet gegrepen en op zichzelf toegepast, maar Jezus Zelf geeft hen het bevel: *Gaat dan heen, onderwijst al de volken.* Hoe kunnen ze dat? Ze zijn maar nietige, broze, eenvoudige mensen. De meesten van hen waren vissers. We lezen in het Evangelie: *Zij dan, terstond hun netten verlatende, zijn Hem nagevolgd.* En hoe kunnen ze, als eenvoudige mensen, dienen in Gods koninkrijk? De wereld die niet vraagt naar de Heere en Zijn Woord. Uw, jouw en mijn hart wat van nature niet vraagt naar de Heere en Zijn Woord. En toch zijn ze geroepen. Geroepen om visser der mensen te zijn.

Een visser vist op zee of op de rivier naar vissen. Vissers der mensen, predikers, die vissen door middel van de prediking van het Woord. Biddend of de Heere de prediking wil zegenen. Bidden of het Woord ook nu, voor u en voor jou, onvergetelijk mag zijn, gezegend en geheiligd mag zijn.

Hij is het die ze roept. Hij is het ook Zelf die ze bekwaam maakt, in staat stelt om prediker te zijn. Hoe doet Hij dat? Heel eenvoudig. De Heere is in Zijn Woord ook heel eenvoudig. In vers 45 lezen we het: *Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.* Dat is méér dan alleen Bijbelkennis (rijtjes leren en namen kennen in de goede volgorde). Dat is ook wel goed, misschien ben je daar wel eens mee bezig, maar deze Bijbelkennis is gedegen, die hebben ze ingedronken als water. Want deze Bijbelkennis leert hen dat het Oude Testament spreekt over de komst van Gods Zoon, van Jezus. En dat niet alleen als een feit, als kennis, maar dat het Oude Testament spreekt over de komst van Gods Zoon, de Verlosser, de Messias, de Verzoener, de Behouder, de Redder, niet voor anderen, maar voor mij! Zo hebben ze geluisterd.

Zelf konden ze hun verstand niet openen. Zelf konden ze dat harde, onbuigzame hart niet open zetten. Maar de Heere kon het wel. Dat zegt ook wat van Zijn opstandingskracht, van de kracht na Pasen. Satan moet loslaten, satan zal niet langer gevangen zetten en gevangen houden. Maar Hij opent! Hoe Hij dat doet? Door te spreken door het Woord van Hem. Bijvoorbeeld door een preek, door een kerkdienst. Zo opent Hij het verstand. Want ik ben blind, ik ben dwaas, ik ben dwalend, ik ben melaats, maar Hij opent. Dat Gij hebt omgezien naar een dode hond als ik ben, o God! Is dat geen wonder?

En nu moeten ze prediken. Wat moeten ze zeggen? Wat ze allemaal hebben meegemaakt? Dat hun vader, hun grootvader en hun overgrootvader visser zijn geweest, maar dat zij nu geen visser meer zijn en hoe dat nu komt? Nee, dat moeten ze niet zeggen. Dat is Gods bijzondere weg met hún leven geweest.

Wat moeten ze dan zeggen? Dat ze 3,5 jaar met de Heere Jezus door het land zijn getrokken. En dat is waar, dat weten we. Dat ze gezien hebben met hun ogen dat Hij blinden het gezicht gaf, dat Hij doven het gehoor schonk. Dat Hij melaatsen en kreupelen genas en deed wandelen. Maar dat moeten ze ook niet zeggen.

Weet u wat ze moeten prediken? Zijn Naam. Meer niet. Want van die Naam kunnen zij leven en met die Naam kunnen ze sterven. Dat hebben ze begrepen. Voordat de Heere Jezus hun verstand opende waren ze net als een droge spons. Maar toen de Heere kwam was het net als water wat op een spons wordt uitgegoten. Het spons zet uit, het wordt week en zacht. Zo was het nu ook met hun hart en met hun leven. Wie deed dat nu in hun hart? Wie was het die hen aanraakte en die hen onderwees? In Zijn Naam gepredikt worden. Zijn Naam, zo heilig groot en goed. Die Naam! En in die Naam heeft niet satan, waarvan ik een onderdaan, volgeling en slaaf ben, het laatste woord. Maar in die ene Naam die onder de hemel is gegeven tot zaligheid, zal satan moeten loslaten. Want Hij overwon. Hij is het Vrouwenzaad wat beloofd werd in Genesis 3, Dat zou overwinnen. En in die Naam zullen doden horen de stem van de Zoon van God en die ze gehoord hebben, zullen leven.

Bekering komt niet uit de mens, maar het komt bij Hem vandaan. Nu een vraag: je bidt toch zeker wel iedere dag om bekering? Of de Heere je stil wil zetten, levend wil maken? Zul je dat nooit vergeten? Bekeer me, voordat ik sterf. Misschien bid je het al zolang dat je er moedeloos van wordt, dat je denkt: voor mij kan het niet. Maar het is ook niet uit jou, het is niet om uwentwil, maar in Zijn Naam. Het is alleen om Gods Zoons wil. Dan zal satan zijn prooi moeten loslaten.

Hij heeft het Zelf gezegd: *Ik heb nog andere schapen die van deze stal niet zijn, deze moet Ik ook toebrengen.* Bent u zo'n schaap, die Hij moet terugbrengen uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht? Misschien denk je dat hemel en aarde bewogen moeten worden, mocht dat voor jou werkelijkheid worden. En de discipelen weten het ook: zelf konden ze het niet en begrepen ze de weg ook niet die Jezus moest gaan naar het kruis. Maar na Zijn verrijzenis, na de Paasdag weten ze het: in Zijn Naam is het. En in Zijn Naam alleen!

En vergeving der zonden? Dat is niet iets wat de mens grijpt, wat de mens zich inbeeldt of op zichzelf toepast. Maar in Zijn Naam en uit Zijn dienst vloeit het alleen. Dat hadden ze zelf verstaan. Wat ze nu preken, wat Jezus beveelt, dat weten ze zelf ook, dat Woord is door hen heengetrokken, dat heil hebben ze zelf ingedronken.

Wie u ook bent, weet u wie de Heere roept? Wie de Heere trekt? Vijanden, afwijkers, degenen die zeggen dat ze bekeerd willen worden, maar het helemaal niet wensen (hoogstens op een eigen manier). Zulke mensen waren ook de discipelen. Ze hadden zichzelf ook zo leren kennen. Niets in hen vroeg naar God en Zijn dienst. Ze hadden hoogstens een Zaligmaker nodig om de eeuwige straf te ontgaan, maar om Gods eer te bedoelen hier op aarde...? Maar de Eerhersteller zegt: spreek over die ene Naam, discipelen. *En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden.* Dat vloeit nu uit Hem.

2. De inhoud

Wat is dat nu, bekering en vergeving der zonden? Wat betekent dat nu, voor u en voor jou? Bekering: je moet ergens vandaan getrokken worden. Dat betekent dat de apostelen na de Pinksterdag, na de uitstorting van de Heilige Geest moeten uitgaan in Judea, Samaria, Galilea, Klein-Azië (het huidige Turkije), tot in Rome en dat ze moeten noemen de mens in zijn zondige leven. Uw leven is misschien uitwendig nog wel netjes, maar van nature boos en zondig. Dat moeten de discipelen prediken. Niet alleen zeggen: we zijn zondaren, maar ook zeggen wát de zonde is, wát het verkeerde is, waarvan je weet dat het niet hoort en wat je toch altijd maar vasthoudt (die hoogmoed, die drang naar wellust, die onverzadigbare wereldse begeerte). Bekering is stilgezet worden in zo'n godevijandig leven. Predik dat!

Zouden daar mensen op zitten te wachten? Zit u erop te wachten? Zo'n prediking stoot toch af? Als ik het zou hebben over het zondige leven van uw naaste, dan zegt u: ja, dat is eigenlijk wel erg. Maar als ik jouw en uw zondige leven aan zou wijzen, dan gaat het toch kriebelen? Dan worden we wat kregelig, wat korzelig, dat staat ons tegen aan alle kanten. En toch... het is wel eerlijk. Wil je eerlijk behandeld worden? Wil je dat er eerlijk met je hart en je leven wordt omgegaan? Ook als het over het belangrijkste gaat, je ziel en je reis naar de eeuwigheid?

Al lijkt zo'n prediking af te stoten, maar het is wel eerlijk. Het is niet belangrijk wat jij en u van je eigen hart vindt, maar bekering houdt ook in wat God van mijn leven vindt. Afgewend van Hem.

Bekering, wat is dat? Dat is niet verder de wereld ingaan, maar stilstaan. Niet meer verder kunnen. De lust ontgaat je. Je weet één ding: mijn Schepper is mijn Rechter. Zijn er die dat weten, niet alleen met het verstand, maar die dat weten uit beleving?

Ja, het is je met de paplepel ingegoten: je moet bekeerd worden. Maar als de Heere komt weet je het niet meer. Hij maakt je eerlijk. Want al mijn kennis is eigen kennis, is zondige kennis. Dan bid je: *Heere, zendt Uw licht en Uw waarheid neder.* Want er ligt wat tussen, je bent zover bij de Heere vandaan. Maar je hebt geen geld om te betalen. Het valt niet in cijfers uit te drukken, maar wel in één woord: schuld. Dan maakt de Heere zonde zonde en schuld schuld. Als de Heere dát waar maakt, dan vergaat je het lachen. Dan ga je gebukt, besloten en je kunt er niet uitkomen. *Mijn ziele doorziet gij uw lot? Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?* Dan gaat er een bange vraag, een bange roep uit mijn hart en leven naar omhoog.

Nu mag ik preken voor al degenen, die meenden het te weten, de weg tot heil en verzoening dachten te overzien, maar nu één ding weten: ik ben straatarm, nu mag ik preken bekering en vergeving der zonden in Zijn Naam. In Jezus' Naam.

U zegt, hoe gaat dat dan? Zou je dat willen weten? Ik zou er heel veel van kunnen zeggen, veel goede, nuttige en wezenlijke dingen. Maar mag ik het nu eens niet uitwerken, maar het hierbij laten en u vragen: gelooft u dat zo'n prediking, van bekering en vergeving van zonden in Zijn Naam, een beker koud water is voor zo'n arme, bestreden ziel? Daar valt alles mee! Terwijl mijn zonden tegen mij zijn en God mijn Rechter is, dan valt alles mee, omdat er een prediking in Zijn Naam is. Niet de dominee, niet mijn naaste, niet degene waarvan ik zoveel verwachtte, maar in Jezus' Naam. Heeft u die Naam nodig? Of kunt u het zelf nog, ook na ontdekking? Ik zal zelf nog wel wat kunnen doen? Lieve vrienden, die prediking waar Gods Geest Zich na Pinksteren aan zal paren, Die zal het werk doen wat dominees niet kunnen. Predikanten, ambtsdragers, ouderlingen en diakenen moeten heen wijzen naar Zijn Naam. Maar het uitroepteken in uw hart, dat vermag Gods Geest te zetten. Dat zal Hij doen. Niet dominees moeten mensen bekeren, maar dat doet Zijn Naam. Ze zijn maar doorgevers van Zijn heilige en verheven Naam.

3. De voortgang

Weet u aan wie de predikers die Naam moeten verkondigen? Bent u goed? Ben je rijk? Mankeert het aan niets? Ben je iemand die zo graag alles zelf wil doen en het zo moeilijk vindt om dingen uit handen te geven en je te laten verzorgen? Daar hoeft je niet doof voor te zijn, dat hebben we allemaal. Wil je ten diepste het roer van je leven in je eigen hand houden? God is best en we houden Hem voor het 'lest'? Hij roept zondaren tot bekering, wie het dan ook zijn.

Getuige het feit dat Jezus Zelf dit bevel en deze opdracht meegeeft, zal de prediking niet ledig wederkeren, maar tot op de jongste dag doen wat de Heere welbehagelijk is. Het zal niet ledig wederkeren, ook de dovendiensten niet.

Maar één ding zeg ik wel: het moet plaatsvinden. Als je het hebt geweten, maar als het heilige van God in uw leven nog steeds gewoon is en daarom onheilig geworden is. Vreselijk om de weg geweten te hebben en niet bewandeld. Zeg ik dit om moedeloos te maken? Nee, het Woord wil gepredikt worden en het is gericht op mensen. Dat weten de discipelen.

Paulus zegt later: "Hij is van mij, als van een ontijdig geborene gezien. En mij, de grootste der zondaren, is barmhartigheid geschied." De grootste. Je hoeft niet meer te zijn dan een grote zondaar. Grote zondaren zijn we. Bid toch de Heere of Hij je eerlijk maakt!

Die prediking begint in Jeruzalem. Dat staat ook in vers 49: *Blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.* Deze woorden zijn vlak voor de hemelvaart gesproken. Over tien dagen zal die belofte vervuld worden. God zal Zijn Geest, de Heilige Geest zenden. Blijf in Jeruzalem en begin daar te spreken. En ze zijn gehoorzaam. Zal er dan een gemeente zijn die luistert? Ze weten het niet. De Heere brengt ze samen. Op de Pinksterdag gaat er één preken. Petrus, hij was geroepen, hij was bekwaamd en nu wordt hij uitgestoten in de wijngaard. Staande op het tempelplein gaat hij preken: *Gij Israëlitische mannen.* Dat Woord zal gezegend worden. *Beginnende van Jeruzalem.* Drieduizend worden er toegedaan en later zullen er nog vele duizenden volgen.

Beginnende van Jeruzalem en het breidt zich uit net als een olievlek: Judea, Samaria, Galilea, Klein-Azie, Europa. Eeuwen later komt het Woord in Nederland (Willibrord, Bonifatius). En nog steeds zijn er witte vlekken op de wereldkaart. *En waar men ooit de wildste volk'ren vond, zal God ontvangen aanbedding, eer en dankb're lofgezangen.*

Een vraag: ben jij nu ook zo'n heiden, die van God vervreemd is? Kind van God, komen we dat ooit te boven, zo'n vervreemde? Maar alleen in Zijn Naam zal God ontvangen aanbedding, eer en dankb're lofgezangen, want Hij regeert.

Ik weet hoe 't vast gebouw van Uwe gunstbewijzen, naar Uw gemaakt bestek in eeuwigheid zal rijzen. Tot aan het uiterste der aarde dezelfde prediking: *in Zijn Naam bekering en vergeving der zonden.* Zijn er dan geen verschillen? Natuurlijk, er is verschil in taal, in cultuur, in gewoonte, in leeftijd, in karakter. Maar er is maar één volk, één taal en één Behouder. Die Pinkstergeest zal zich paren aan het gepredikte Woord. *In Zijn Naam bekering en vergeving der zonden.* In China, Papua, Ecuador, op de zendingsvelden en op de evangelisatieposten, in de gemeente waartoe je behoort.

Er is maar één Naam en die Naam is Jezus, de eigennaam van Gods Zoon is Zaligmaker, omdat Hij Zijn volk zalig maakt van hun zonden. En daarom, vanuit Zijn betekenende Naam, bekering en vergeving der zonden. Geen andere Evangelie, niet aanpassen, niet de scherpe kantjes ervan af vijlen. In Zijn Naam alleen!

Lieve vrienden, wat heeft die prediking in Zijn Naam, de vele dovendiensten die u bezocht, wat heeft het gedaan? Dit predikt Gods lankmoedigheid. Begrijpt u dat ik blij ben dat de naam Jeruzalem hier staat? De bloedstad. De stad waar ik m'n neus voor zou ophalen. Die stad die Jezus kruisigde. Begin daarmee! De stad die spreekt (en misschien u ook) : *Wijk maar van mij, want aan de kennis van Uw wegen heb ik geen lust.* Ik wil niet dat U Koning over mij zult zijn. *Beginnende van Jeruzalem.* Nog dat Woord en nog die prediking. Wat blijft er dan over? Het gebed, gevouwen handen en gebogen knieën: *Heere, bekeer me, zo zal ik bekeerd zijn. Trek mij dan zal ik U nalopen.* Verwacht dan alles alleen van Hem.

"Heere, open mijn hart, verlicht mijn verstand. Daarvan krijg ik niet de eer, maar daarvan zult U, hier bij aanvang al en straks in volkomenheid de eer ontvangen, die U zo waardig bent te ontvangen."

Amen.